

зателство, че азъ му съмъ говорилъ по пхтя за нѣкакъвъ комплотъ. Но да допустнемъ за минута, че е така, както казва той. Здравковъ каза, че азъ съмъ му билъ говорилъ, да се завземемъ интелигентни хора, да извършимъ акта, защото подкупенитѣ хора не сж могли да извършатъ това. Г-да сжди! Моето минало е достатѣчна гаранция, че азъ не можъ да направя такова прѣстѣхление, за каквото по настоящемъ се обвинявамъ. Азъ съмъ билъ отъ тия хора, които сж били въ рѣд-ветѣ на първитѣ борци, азъ съмъ се борилъ за освобождението на България, азъ нѣма да влѣза въ сношение съ хора, които сж противъ България. Слѣдователно това е клѣвета голѣма, което се говори противъ мене. Ако допустнемъ, че това е вѣрно, което казва Здравковъ, че е имало такива хора подкупени, че азъ съмъ му билъ прѣдложилъ за това, то питамъ азъ, какъ може Здравковъ и Бобековъ да завербуватъ хора прѣзъ Августъ, когато азъ се запознавамъ съ Здравкова прѣзъ м. Декемврий? Послѣ каза Здравковъ, че на 9 Декемврий му съмъ съобщилъ, за главатаря на комплота, че имало извѣстие, че плана се измѣнилъ, на мѣсто Княза, да се убие г-нъ Стамболовъ: ами какъ тогава Джуджевъ съобщава на Здравкова, че атентата въ Драгоманъ билъ отложенъ за подиръ снѣга, какъ тогазъ плана е измѣненъ съ убийството на г-нъ Стамболова? Колкото до запознанството ми съ Здравкова. Акрабовъ и другитѣ свидѣтели признаха, че азъ не съмъ говорилъ нищо, освѣнъ по боя на Здравкова съ тулумбаджинитѣ. Слѣдователно, азъ съмъ правъ, че първото ми запознавание съ Здравкова е било въ Панаховото кафене. Въпроса за револверитѣ ми се вижда доста не ясенъ и не разясненъ отъ моята защита, за това искамъ да поговоря. Свидѣтеля Антоъ Петровъ казва за едно обстоятелство, за обстоятелства, които му показания се отнасятъ за м. Септемврий, а той твърди че сж били прѣзъ м. Декемврий. Лепавцовъ казва, че на 8-й Ноемврий 1890 год. Никола Тюфекчиевъ му показалъ револверъ отъ сжщата система, а свидѣтеля Пѣевъ твърди, че Наумъ Тюфекчиевъ е продавалъ самъ револвери отъ сжщата система. Лепавцовъ е казалъ въ прѣдварителното дирение, че съмъ му билъ искалъ 50 — 60 лева, а той ми билъ далъ 100 л. Съ 50 — 60 лева не се купуватъ 2 револвери, които, спорѣдъ показанията на Пѣева, стрували 140 л., и спорѣдъ показанията на другъ единъ свидѣтель, който казва, че за два револвери били платени 6 наполеона и петъ пендофранги. Азъ казахъ